

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 644

гр. Перник, 28.11.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

като разглежда докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Наказателно дело частен характер № 20231720201293 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е било образувано по тѣжба на М. Е. Е. с ЕГН - *****, притежаваща лична карта № *****, издадена на *****, действаща лично със съдебен адрес в *****, СРЕЩУ И. Б. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес по лична карта в *****. По делото, съдът след като се запознал с материалите по делото, постъпили и към настоящия момент и съответно и във връзка с дадените от съда с Разпореждания от 4.8.2023 г. и от 27.09.2023 г., и трето разпореждане № 2547 от 14.11.2023 г., с всяко от които съдът е давал изрични указания за привеждане на тѣжбата в редовен вид и отстраняване на нередовности в тѣжбата на М. Е. Е. с ЕГН - *****, притежаваща лична карта № *****, издадена на *****, действаща лично със съдебен адрес в *****, СРЕЩУ И. Б. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес по лична карта в *****, то по хронология на делото и постановените съдебни актове от настоящия съдебен състав и до момента, постъпвалите допълнителни молби / уточняващи към същите/ намирам следното:

С разпореждане на съда от 4.8.2023 г., съдът е счел, че първоначално депозираната тѣжба не отговаря на изискванията за редовност на същото и е указал на тѣжителката, с разпореждане от деня на постъпване на тѣжбата, какви указания, следва да изпълни, за да приведе същата в редовен вид: Съдът е описал, че посоченото в титулната част на тѣжбата - „За неспазване на режим на личен контакт с нашето дете и предаване на детето“, и в мотивната част на същата описани съдебни решения и съдържание на диспозитивите на същите и сочени данни според тѣжителя за престъпление по „чл. 182, ал. 2 от Наказателния кодекс родител или друг сродник, който не изпълни или по какъвто и да е начин осуети изпълнението на съдебно решение относно упражняването на родителски права или относно лични контакти с дете, се наказва с пробация и глоба от 2 до 5 хиляди лева, а в особено тежки случаи - с лишаване от свобода до шест месеца и глоба от 5 до 10 хиляди лева.“, като в диспозитива на тѣжбата вече е посочено, че се иска съдът да образува производство в следния посочен от тѣжителя смисъл : да изискате всички налични данни, документи, записи от камерите на патрулните полицаи от 31 ви юли 2023 г. и 01 ви август 2023 г. следобяд и да извършите проверка по тази тѣжба- като образувате съдебно производство, като предприемете всички законови действия, и в

случай, че прецените, че има данни за неизпълнение на закона от страна на бащата, И. Б. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес по лична карта в *****, който не изпълнява съдебните решения, заплашва ме и ме обижда в присъствието на двама полицаи- лично /на 01 ви август 2023 г. и по телефон на високоговорител -на 31 ви юли 2023 г. Моля да предприемете всички необходими действия и проверки за изпълнение на първото и второто съдебни решения, посочени в тази молба, като бащата, отказва да ми предаде детето и ако прецените, че бащата е нарушил закона да му наложите необходимото наказание.

Съдът е счел, че първо следва да посочи, че съгласно **Особена разпоредба - чл. 193а.** (Нов - ДВ, бр. 62 от 1997 г., изм., бр. 92 от 2002 г., доп., бр. 26 от 2004 г., отм., бр. 26 от 2010 г., нов, бр. 16 от 2019 г.) За престъпление по чл. 182, ал. 2 наказателното преследване се възбужда по тѣжба на пострадалия. Но преди да се произнесе по редовността на тѣжбата, съдията- докладчик следва да се произнесе по нейната допустимост. С оглед на което в разпореждането е било посочено следното: "Съдията- докладчик, след като се запозна с тѣжбата, счита, че не са налице изискванията на чл. 81 ал. 1 от НПК. Съгласно посочената разпоредба- Тѣжбата трябва да бъде писмена и да съдържа данни за подателя, за лицето, срещу което се подава, и за обстоятелствата на престъплението. Към тѣжбата се прилага документ за внесена държавна такса." Чл. 81, ал. 2 от НПК- Тѣжбата трябва да бъде подписана от подателя. Цитирал е и ал. 3 на същия член. Съгласно цитираните разпоредби, съотнесени към тѣжбата, дала начало на производството, то съдът е посочил, че първо следва да се извърши преценка за редовно инициране на самото производство и едва при изясняване на тези факти, да се пристъпи към обследване на въпроса за редовността на тѣжбата и евентуално даване на указания в тази насока. Съдът, след като се е запознал с тѣжбата, първо е дал указания за прилагане на документ за внесена държавна такса за разглеждане на тѣжбата от съда, по смисъла на изр. Второ на чл. 81, ал. 1 НПК. Водим от изложеното, съдът е указал на тѣжителката да внесе дължимата държавна такса за завеждане на тѣжбата в **размер на 12 /дванадесет/ лева по сметка на ПРС.** На следващо място, съдът е дал указания в тѣжбата ясно да се посочат дата на твърдяните или твърдяното деяние, а не следва същата да се извежда по тълкувателен от съдържанието на тѣжбата или от доказателствените искания в края на същата, където е посочено, че - тѣжителката моли-, да се изискат всички протоколи, записи от телефон 112, записи от видеокамерите на патрул, посетил адрес в гр. Перник, ул. "Оборище" № 69, да се разпитат полицаите които са били на разположение и смяна /патрул/ -и на 31 ви юли до 20.00 часа вечерта, както и на 01 ви август 2023 г. до 20.00 часа вечерта. Моля да имам право да ангажирам нови доказателства и искания след отговора на бащата. " Като следва да се укаже на тѣжителката да посочи точно и ясно- за коя дата, дати твърди да са били извършени деяния и какви- в какво са се изразявали същите, като по този начин, следва да се очертае рамката на обвинението по ясен и недвусмислен начин. Това изискване произтича и от разпоредбата на чл. 81, ал. 3 ОТ НПК (Доп. - ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г.). Изрично на тѣжителката е било указано, че -Тѣжбата трябва да бъде подадена в **шестмесечен срок от деня**, когато пострадалият е узнал за извършване на престъплението, или в едномесечен срок от деня, в който пострадалият е получил съобщение за прекратяване на досъдебното производство, на основание че престъплението се преследва по тѣжба на пострадалия. Предвид изложеното, съдът е дал указания за тѣжителката, с оглед преценка допустимостта на производството. Указал е на тѣжителката да изпълни и останалите указания, дадени в мотивната част на разпореждането -Тѣжбата трябва да бъде писмена и да съдържа данни за подателя, за лицето, срещу което се подава, и за обстоятелствата на престъплението, като същите следва да се опиташ ясно и точно, ведно с инкриминираното деяние/я. Всяко едно деяние съдът е посочил, че следва да бъде описано, щом се твърди, за да се прецени и дали се касае за продължавано престъпление. Това е абсолютно необходимо, за да се уточни правната квалификация на твърдяното деяние/я, по арг. На разпоредбата чл. 252, ал. 4 НПК. Уточнение в този смисъл следва да бъде ясно посочено, за да се очертаят коректните параметри на обвинението и фактите, да се подведат под правилната правна норма, каквото

императивно задължение съдът има съобразно посочената разпоредба и в частност-изр. Втора на ал.4 на- чл.252 НПК-(Изм. – ДВ, бр. 44 от 2018 г., изм. и доп., бр. 48 от 2023 г.) Съдията-докладчик насрочва в едномесечен срок образуваното по тѣжба на пострадалия производство, когато са налице основания за разглеждането ѝ в съдебно заседание. **В разпореджването за насрочване, с което се дава ход на тѣжбата, съдията-докладчик определя правната квалификация на фактите, изложени в тѣжбата.** Препис от разпореджването на съдията-докладчик и от тѣжбата се връчват на подсъдимия, като му се съобщава за датата на съдебното заседание, както и че делото може да бъде разгледано и решено в негово отсъствие при условията на **чл. 269**. В седемдневен срок от връчването на книжата подсъдимият може да даде отговор, в който да изложи възраженията си и да направи нови искания.

Анотирана съдебна практика Това е необходимо и за да може предаденото на съд лице за знае срещу какво обвинение следва да се защитава, тъй-като съдът е длъжен да следи за спазване на правата на страните в процеса при равенство и гарантиране на същите /чл.12 НПК/. При неизпълнение на дадените указания съдът е посочил, че ще прекрати производството по делото. В указания срок, е постъпила уточняваща **молба от тѣжителката, с рег № 18827** от 13.09.2023 г., в която същата с оглед дадените указания от съда, е изпълнила част от същите, но е внесла и нови факти, а именно: тѣжителката е внесла по сметка на съда дължимата се държавна такса за разглеждане на делото, като е представила и документ за това, същата е конкретизирала датите на твърдяните деяние, като вече е посочила две дати, а именно, както следва: „...Тѣжбата е подадена срещу бащата на детето И. Б. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес по лична карта в *****/тоест идентифициран е достатъчно надлежно подсъдимият по делото/, с който сме родители на детето Е. И. Т. с ЕГН *****, като в приложените съдебни решения в Тѣжбата и в тази молба - 2 броя е установен режим на упражняване на родителските отношения на мен-неговата майка М. Е. Е. с ЕГН - *****. Датата на **деянията е 31.07.2023 г., както и на 01.08.2023 г.**/ посочени са датите на твърдяните деяние/, като за същите са описани следните обстоятелства:“ На тези дати след като беше уведомен бащата, **отказа да ми предаде детето, за да осъществя режима си на лични контакти с него и така на практика това лято аз не прекарах време с детето си.** Независимо, че имам режим на лични контакти с Е., по влязлото в сила Решение за развода с бащата, както и предварително изпълнение, допуснато по новото решение на РС Перник, което бащата обжалва с Въззивна и частна жалба и към този момент аз имам режим на контакти, а не мога да видя сина си, нито аз, нито моите родители можем да го вземем, да го видим, да му се порадваме. Уведомила съм детето в наши разговор от преди дни, че искам да го взема на 5 ти октомври 2023 г., когато е режима ми за личен контакт с него, пак ще летя за България и пак ще стоя пред къщата на бащата ,за да зърна сина си и да го видя на живо. Цял месец не съм чувала детето, не ми вдигаше телефона си, защото се страхува от реакцията на баща си. **На 31 ви юли 2023 г.** след като моят адвокат бе информирал адвоката на бащата на сина ми, както и бях говорила с детето, че искам да го взема и да прекарам време с него, дойдохме с моят баща- дядо на Е. адвоката ми в град Перник. В 15 часа бяхме пред къщата на бащата на сина ми. **Никой не ни отвори.** Обиколихме полицейските участъци, и ни посъветваха да извикаме полиция. Извикахме патрулна кола, като неколккратно звънях на бащата от моят мобилен номер. Накрая той ми вдигна и каза, че **няма да ми предаде детето днес /31.07.2023 г./и да се разкарам от къщата му.** Уведомих го в присъствието на полицията, че ще го очаквам утре- на 01.08.2023 г. пак по същото време да ми предаде детето, за да го видя и да прекарам пълноценно време с него, аз съм майка му. **На 01 ви август 2023 г. дойдохме пред къщата, пак нямаше никой, или поне никой не отваряше. Отчаяна и знаейки,** че Е. обича да лови риба в парка на Перник, аз започнах да обикалям парка, докато баща ми ме чакаше в колата. Намерих детето си, видях го случайно и говорих с него, той се съгласи да дойде с мен. Беше с колелото си и затова не се качи в колата с мен и с дядо си. Разбрахме се да се видим пред къщата на баща му, за да си вземе багажа и да дойде с мен и с дядо си. Отидохме пред къщата, Е. дойде с колелото, И. баща му

дойде, Е. влезе с баща си в къщата, говориха няколко минути, и бившият ми съпруг излезе, обиди ме, аз извикал отново патрулна кола, отказа да ми предаде детето и ми каза отново да се махам. Заплаши ме. Каза, че ще извика адвокатката си, защото видя, че аз съм без моят адвокат, все пак моята адвокатка не може да е с мен всеки ден в Перник и да обикаляме града, или да стоим в очакване пред къщата на бившият ми съпруг, където живее детето ми с баща си и баба си... “. Същевременно към уточняващата молба е представено и копие от Постановление на прокурор при РП-Перник, за отказ за образуване на ДП и прекратяване на преписка № 2743/2023 г. по описа на РП-Перник. Постановлението е от дата 21.8.2023 г./ което е дори след депозиране на тъжбата в съда- 4.8.2023 г., при положение, че преследването на подобен тип деяния по реда на дела от общ характер е водещо и едва след прекратяване на същото, и дадено указания последните биха могли да се преследват в указания в НПК срок по реда на частното обвинение/. В случая съдът с второто си разпореждане е посочил, че няма данни, какво е станало с това постановление на прокурора, което подлежи на инстанционен контрол, и което има пряко отношение и към допустимостта на делото по частноправен ред. Същото е наложила, съдът да изиска служебно за послужване посочената преписка, ведно с информация от РП-Перник, за етапа на нейното развитие респ.- приключване.

Отделно от това относно обстоятелствата, които се инкриминират и които съдът изрично е посочил и в първото си разпореждане, то на тъжителя са дадени повторно указания – че следва ясно и недвусмислено да посочи, твърдяните факти, на посочените дати, като в първата си тъжба имплицитно е посочено изпълнително деяние – „не изпълни съдебно решение“ /в края на тъжбата/. Съдът е отбелязал, че редакцията на този член визира изпълнителните деяния като „или“, тоест в условията на алтернативност, тоест страната следва точно и ясно да посочи и за двете посочени дати- 31.7.2023 г и 1.08.2023 г, които инкриминира, дали същата и за двете дати твърди „не изпълни съдебно решение“ / разпоредбата гласи :чл.182, ал.2 (Нова - ДВ, бр. 28 от 1982 г., изм., бр. 10 от 1993 г., бр. 103 от 2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 26 от 2010 г., бр. 16 от 2019 г.) Родител или друг сродник, който не изпълни или по какъвто и да е начин осуети изпълнението на съдебно решение относно упражняване на родителски права или относно лични контакти с дете, се наказва с пробация и глоба от две хиляди до пет хиляди лева, а в особено тежки случаи - с лишаване от свобода до шест месеца и глоба от пет хиляди до десет хиляди лева./, като заяви точно коя хипотеза от двете сочи и в какво се изразява неизпълнението/осуетяването/ като в допълнението са изложени данни, но по – пространни и оценъчни, като същите следва да са ясни и конкретни/. След като изпълни това указание, следва страната изрично да посочи, дали твърди само посоченото престъпление от частен характер по чл.182, ал. 2 НК, тъй-като в тъжбата и допълнението макар и мимоходом се споменана – „обиди“, като никакви данни и конкретни обиди не са описани, за да прецени съда дали се повдига и такова обвинение, като към момента това не е ясно, което се касае и за другия мимоходом споменат „глагол“. Отново съдебният състав е подчертал, че е абсолютно задължително - при частното обвинение да се очертаят ясно фактите, а оттам и рамката на обвинението, което следва тъжителят да стори, тъй-като той е инициаторът на производството, за да продължи същото, и към момента на постановяване на разпореждане № 2140 от 27.09.2023 съдът счел, ме преди изясняване на посочените преюдициални въпроси, няма как да бъде даден ход на тъжбата и същата да бъде приета за редовна по смисъла на чл.81 НПК и да се пристъпи към обсъждане и преценка на въпросите по чл. 247а, ал. 2, т. 2 вр. чл. 250 - чл. 252 НПК. При неизпълнение на дадените указания съдът ще прекрати делото.

След постановяване на това Разпореждане от съда е изминал достатъчно дълъг времеви период, в който нередовностите не са били отстранени, като разпореждането е било изпратено още към датата на постановяването му на страната, на посочения съдебен адрес и към момента не се е върнал отговор / което именно е била и причината, съдът да изпрати актът си и на посочения имейл по делото/, в това число и разписка, като съдът констатира, че същевременно по делото са посочени имейл за връзка и телефон, а се касае за производство, което следва да се разгледа, ако тъжбата е

допустима и редовна срочно, като с оглед продължаване и изясняване на въпросите в посочения смисъл, съдът е проявил процесуална активност и е изисквал посочената прокурорска преписка, постъпила по делото на 10.10.2023 г., като на 1.11.2023 г., съдът е постановил разпореждане, с което е изискал допълнителна информация за Задгранични пътувания на лицето-тържител, както и информация от Окръжен съд-Перник, дали цитираното Решение, на което се позовава тържителката е влязло в законна сила и подлежи на изпълнение.

В отговор на така изисканата служебно информация, по делото са постъпили, както следва: **писмо с рег. № 23120 от 6.11.2023 г., на съдия Тимофеев от ПОС,** който уведомява настоящият съдебен състав, че в Окръжен съд-Перник, е постъпила гражданско дело №5058/2022 г, на ПРС, и е било образувано въззивно гражданско дело №613 от 2023 г. по описа на ПОС и същото не е приключило, като е със страни именно тържителката и подсъдимия, като делото е обявено за решаване на 24.10.2023 г., и не е постановено Решение.

По делото е постъпило и писмо от ВПС Директор, на ОДМВР-Перник, с която уведомяват съда, че от извършената справка в системата за задгранични пътувания за български граждани относно тържителя **М. Е. Е.с ЕГН-*******, са налице следните пътувания за посочения период от 3.8.2023 г., до 9.11.2023 г., а именно, че същата е излязла от България през ГКПП АЕРОГАРА СОФИЯ НА 3.8.2023 Г., влязла е в България на 5.10.2023 г. излязла е от България през ГКПП АЕРОГАРА СОФИЯ НА 10.10.2023 Г., като липсват данни след това да е влизала на територията на Република България. Съдът незабавно е изискал и НБД справка за лицето, видно от която *********, като датата на заявяване от 17.7.2009 г., като видно от представените по делото и в прокурорската преписка, актове, е посочено, че същата пребивава във Великобритания, където живее и работи, като в **РЕШЕНИЕ № 658** от 23.06.2023 г. на ПРС, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, постановено по Гражданско дело № 20221720105058 по описа за 2022 година /невлязло в сила/, е посочено в мотивите, че тържителката е с местоживее-в *********

При така събраните данни, съдът е дал отново шанс за пореден път да се приведе тъжбата в редовен вид, като и в третото си разпореждане е описал всички действия по делото и е дал поредни указания: първо, съдът е посочил, че по делото тъжбата е депозирана на 4.8.2023 г., изпратена с пощ плик от 3.8.2023 г. /стр.38 от делото/, като на плика е посочен и телефон за връзка- *********, като същият е преповторен и в тъжбата, депозирана ЛИЧНО от тържителката и подписана от нея /като на дата 3.8.2023 г. същата е напуснала страната, тоест същият ден, видно от цитираната по-горе справка/. Същевременно в тъжбата е посочен съдебен адрес, а именно в *********, и именно на този адрес, съдът е изпратил първото и второто свое разпореждания по делото. След изпращане на първото, видно от изложеното по-горе и от находящите се данни към момента по делото, то се установило, че е депозирана уточняваща молба, от 13.09.2023 г., като е посочено, в същата, че е депозирана лично от тържителката, а на тази дата видно от постъпилата справка задгранични пътувания, тържителката НЕ СЕ Е намирала в пределите на Република България, като подписът е мокър МАСТИЛЕН ТАКЪВ. Същевременно уточнението е посочено, че е приподписано от адвокат, а такъв упълномощен по делото - няма, като положеният подпис над името на тържителката е видимо различен от първоначалния такъв на тъжбата. При тези обстоятелства, съдът отново е дал указания на тържителката да посочи, дали същата е положила подпис на тъжбата, допълнението - уточнение към същата и/или да посочи кой е положил такъв, като в случай, че е положен от адвокат, дали потвърждава или не действията му, като представи и ИЗРИЧНИ ПИСМЕНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА ПО ДЕЛОТО, за учредена представителна власт на такъв, в случай, че действа чрез пълномощник, при положение, че навсякъде в кориците на делото към момента, данни за такъв липсват и тържителката е посочила, че действа ЛИЧНО, като само е посочила съдебен адрес, но не и упълномощен представител.

На следващо място, съдът е отбелязал, че видно от цитираното по-горе писмо на ПОС, основното Решение, на което тържителката основава претенцията си и обвинителната си теза, е **РЕШЕНИЕ № 658** от 23.06.2023 г. на ПРС, XII

ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, постановено по Гражданско дело № 20221720105058 по описа за 2022 година /невлязло в сила/, е посочено в мотивите, че тъжителката е с местоживееене-в ***** което не е влязло в сила и е предмет на обжалване, а видно от диспозитива на същото, то е допуснато предварително изпълнение, но не и в частта за род. Права, като диспозитив с идентичен смисъл досежно летните ваканции и режим на лични отношения в другото посочено решение ВГД № 11959/2016 г. по описа на СГС, влязло в сила на 22.01.2018 г, видно то представеното копие на същото липсва. Следователно, следва да се укаже освен да изпълни предходните дадени указания на съда в разпорежданията от 4.8.2023 г в пълнота и от 27.09.2023 г., в пълнота, тъжителката изрично да посочи каква частна обвинителна теза поддържа- за кое от посочените решения, в какво се изразява твърдяното деяние по чл.182, ал.2 НК, като въведе достатъчна яснота относно фактите, за да може съдът да прецени очертан ли е състав на твърдяно престъпление от частноправен характер и да счете тъжбата за редовна, каквато и към настоящия момент последната не е въпреки изричните указания на съда неколkokратно. **Изрично страната да ангажира доказателства за влизане в сила и/или изпълняемост на Решението, на което се позовава. Съдът изрично в диспозитива на своето разпореждане досежно този основен факт по делото е посочил, както следва:“УКАЗВАМ на тъжителя М. Е. Е. с ЕГН-*******, притежаваща лична карта № ***** , издадена на ***** , действаща лично със съдебен адрес в ***** , **че едноседмичен срок от получаване на настоящото разпореждане, следва да внесе уточнение на тъжбата съобразно дадените от съда указания по отношение и на всяко едно от обстоятелствата описани в мотивната част на настоящото разпореждане, като същото ще се счита за неразделна част от тъжбата, В ТОВА ЧИСЛО ИЗРИЧНО ДА ПОСОЧИ НА КОЕ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ, ОСНОВАВА ТЪЖБАТА СИ И В КАКЪВ СМИСЪЛ СОЧИ и в какво се изразява твърдяното деяние по чл.182, ал.2 НК, като въведе достатъчна яснота относно фактите, които твърди, КАТО ИЗРИЧНО ПОСОЧИ В КАКВО СЕ ТВЪРДЯНОТО ОТ НЕЯ ПРЕСПЪНО ДЕЯНИЕ И КОЯ ТОЧНО ЧАСТ ОТ КОЕ РЕШЕНИЕ, ВЛЯЗЛО В СИЛА /изпълняемо такова/ СЕ СОЧИ, ЧЕ СЕ ТВЪРДИ ДА Е НАРУШЕНО И С КАКВИ ДЕЙСТВИЯ/БЕЗДЕЙСТВИЯ И ВСИЧКИ ОБСОТОЯТЕЛСТВА В ПОСОЧЕНИЯ СМИСЪЛ.**При неизпълнение на дадените указания в цялост, съдът УКАЗВА НА СТРАНАТА, ЧЕ разполага със законова възможност да върне тъжбата и прекрати производството по делото.“

След като е било потвърдено получаването и на това разпореждане – изпратено по имейл / предвид вече изложените по-горе обстоятелства/ и върнат такъв потвърдителен, че указанията на съда са получени, то следва да се посочи, следно: в указания от съда срок постъпва нова уточняваща молба, депозирана от съгласно посоченото в титулната част на същата- М. Е. Е. с ЕГН - ***** , действаща чрез адвокат М.М., ВТАК, с ЕГН ***** , с личен адвокатски номер ***** , със съдебен адрес ***** като в обстоятелствената част на уточнителната молба е посочено, че във връзка с дадените указания на съда с разпореждането му от 14.11.2023 г. по делото се представя пълномощно / като същото е в препечатано копие, не с мокър мастилен подпис, но заверено от адвоката, видно от отбелязване/, с вписал упълномощител –тъжителката, като не е посочено, че се препотвърждават действията на адвоката, но е посочено, че се учредява на същия право да представлява тъжителката по делото. Описано е, обстоятелството констатирано и от съда, с оглед материалите по делото, в това число и допълнително изисканите от съда такива, че -„М. Е. живее в А., а аз самата живея между Лондон и София /което обстоятелство е посочено за адвоката, и което релевира довод, защо не са се връщали книгата от адреса и съдът е предприел връчване по имейл, арг. Чл.178, ал.8 НПК/“. Следва да се посочи, че във връзка с дадените поредни указания на съда, то е посочено, че –„В течение на времето от подаване на тъжбата М. е оставяла документи в офиса, подписвала ги е и си е заминавала за А., като ние сме ги изпращали до съда.“. / като изрично не е отговорено кой е подписал цитираната от съда в разпореждането му от 14.11.2023 г. „уточняваща молба“.

Извън тези обстоятелства обаче, досежно основното обстоятелство, заради което и в изпълнение на вменените му задължения в това число и по чл.252, ал.4 НПК, съдът

триктрактно е оставял делото без движение и е посочвал с изрични ясни указания от какви нередовности, страда тъжбата и които и до момента не са отстранени, а напротив напълно са се задълбочили, то съдът намира, че и с последното уточнение, тъжбата не само не е била приведена в редовен вид, а напротив, **допълнително е била внесена абсолютна неяснота за фактическите рамки на обвинението, на база на които съдът** да даде правилната правна квалификация на същото, напротив обвинителната теза и да настоящия процесен момент не е изяснена на база на твърдяното престъпно деяние, и при положение, че се касае за обвинение, което се преследва по частноправен ред, и тъжбата играе ролята на „своеобразен обвинителен акт“, спрямо който производството следва да тече, страните да извършват съответните правни действия и на база, на което съдът да може да произнесе един обоснован съдебен акт, то това и към момента, съобразно всичко дотук изложено съдът намира, че не може да се даде положителен отговор на същото. Видно е от множеството уточнения, че тъжителката се опитва да наведе доводи, за престъпление по чл.182, ал.2 НК, като още в първото си разпореждане съдът ѝ е указал какъв е фактическият състав на това престъпление, а именно: **чл.182, ал.2 НК (Нова - ДВ, бр. 28 от 1982 г., изм., бр. 10 от 1993 г., бр. 103 от 2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 26 от 2010 г., бр. 16 от 2019 г.)- Родител или друг сродник, който не изпълни или по какъвто и да е начин осуети изпълнението на съдебно решение относно упражняване на родителски права или относно лични контакти с дете, се наказва с пробация и глоба от две хиляди до пет хиляди лева, а в особено тежки случаи - с лишаване от свобода до шест месеца и глоба от пет хиляди до десет хиляди лева.**

Тоест, видно от диспозицията на нормата и от множеството дадени указания от страна на съда, да очертае предмета на делото от фактическа страна, за да може съдът да му даде съответната правна рамка, то страната не е сторила това. Нещо повече, видно от самата редакция на текста, то законодателят е използвал **единствено число, за да посочи, че се касае за „съдебно решение, което не се изпълни“**, каквито е указания нееднократно съдът е давал на страната- **да посочи кое решение твърди, че не е изпълнено в какво се изразява неизпълнението, формата на изпълнителното деяние от двете посочени алтернативно в разпоредбата и нещо повече дори е указал на страната, че се касае за изпълняемо решение /един брой/, което следва да посочи и индивидуализира, но дори и в последното си уточнение това не е сторено.** Нещо повече, в същото, в края на уточнението е посочено- *„Бащата не изпълнява нито едно от двете решения- и режима посочен в тях, нито режима посочен в Решението на СГС, нито режима определен в Решението на Р С Перник от 23.06.2023 г. , нито допуснатото и потвърдено от ОС Перник предварително изпълнение. Майката не е прекарвала време със сина си от пролетта на тази година, когато Е. бе в А. за първи път. Сега сме края на месец ноември 2023 г. Според нас детето е тенденциозно държано далече от майката, тъй като между страните има образувани доста съдебни производства.“*

Като в обстоятелствената част на уточнителната молба е посочено следното: *Очертаваме рамките на обвинението: бащата И. Б. Т. не изпълнява нито влязлото в сила Съдебно решение Решение с № 7573/13.11.2017 г./, като по първоинстанционното гр.д.№ 12313 по описа на СРС за 2015 г., III -го Гражданско отделение, 91 -ви състав делото е приключило с Решение с № 3223/24.03.2016 г./, Според решението М. Е. Та /след развода Е./ с ЕГН *****, има право на следният режим на лични отношения с детето Е. И. Т., ЕГН *****, роден на ***** г. в следният обем: да го вижда и взема всяка втора и четвърта седмица от месеца, от петък 19.00 часа до неделя 18.00 часа, с преспИ.е, с изключение на времето, през което бащата ползва платения си годишен отпуск, през всяка четна година за времето на първата половина от зимната ваканция /включително и празниците Бъдни вечер и Рождество Христово/- за времето от 10.00 часа на първият ден до 19.00 часа на последния ден от този период, и през всяка четна година на първата половина от пролетната ваканция - за времето от 10.00 часа на първия ден до 19.00 часа на последния ден от този период, през всяка нечетна година за Великден -за периода от*

9.00 часа на Разпети петък до 19.00 часа в понеделник на Великденските празници и през всяка нечетна година - за Нова година за времето от 10.00 часа на 31.12. на съответната година и до 09 часа на 01.01. от следващата година, както и 20 дни през лятото, по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на бащата И. Б. Т. на основание чл.59, ал.2., във връзка с ал.3 от СК. За осъществяване на личните контакти майката следва да взема детето от дома на бащата и да го връща там. Този режим не се изпълнява. По гр.д.№ 20221720105058 от 2022 г. на Районен съд Перник, Гражданско отделение, 8 -ми граждански състав бе постановено Решение с № 658 от 23.06.2023 г. С горепосоченото Решение на гражданския съд е изменен на основание чл. 59, ал. 9 от СК режима на лични отношения между М. Е. Е., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***** и нейното ненавършило пълнолетие дете - Е. И. Т., ЕГН *****, който стар режим бе определен с ОПИСАНОТО ПО -ГОРЕ В ТОЧКА 2 -Решение № 3223/24.03.2016 г. по гр. д. № 12313/2015 г. по описа на СРС, частично отменено и постановено друго с Решение № 7573/13.11.2017 г. по ВГД № 11959/2016 г. по описа на СГС, влязло в сила на 22.01.2018 г., както следва: Майката М. Е. Е., ЕГН ***** има право да осъществява лични отношения с детето Е. И. Т., ЕГН *****, както следва: да го вижда и да го взема, с преспиваме всяка втора и четвърта седмица от месеца от 09.00 ч. на съботния ден до 18.00 ч. На неделния ден; всяка четна календарна година да го вижда и да го взема с преспиваме през цялата зимна ваканция, определена със заповед на министъра на образованието и науката по чл. 104, ал. 1, т. 1 от ЗПУО от 09.00 ч. На първия ден до 18.00 ч. на последния ден; всяка нечетна календарна година да го вижда и да го взема с преспИ.е през цялата пролетна ваканция, определена със заповед на министъра на образованието и науката по чл. 104, ал. 1, т. 1 от ЗПУО от 09.00 ч. на първия ден до 18.00 ч. на последния ден; да го вижда и да го взема с преспИ.е за период от 2/два месеца/ през лятната ваканция. РАЗРЕШАВА на основание чл. 127а, ал. 2, във вр. с ал. 1 от СК на ненавършилия пълнолетие Е. И. Т., ЕГН ***** до навършване на пълнолетие да пътува неограничен брой пъти и да пребивава в *** и **** без съгласието на своя баща И. Б. Т., ЕГН ***** от *****, придружаван от своята майка М. Е. Е., ЕГН ***** или упълномощено от нея лице. РАЗРЕШАВА на основание чл. 127а, ал. 2, във вр. с ал. 1 от СК на ненавършилия пълнолетие Е. И. Т., ЕГН да бъде издаден документ за самоличност - паспорт по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗБЛД без съгласието на неговия баща - И. Б. Т., ЕГН ***** от *****, по заявление, подадено от неговата майка - М. Е. Е., ЕГН ***** БЕ ДОПУСНАТО предварително изпълнение на решението, в частта с която е разрешено на детето да пътува и да му бъде издаден документ за самоличност. Допуснатото предварително изпълнение на решението е действащо, валидно и не е отменено към момента- като М. Е. е приложила и препис от същото. Междувременно бащата И. Б. Т. обжалва и допуснатото предварително изпълнение и постановеното решение от 23.06.2-23 г. на РС Перник, и в Окръжен съд Перник бе образувано ново дело, а именно: **В.гр.д.№ 613/2023 г. на ОС Перник, Гражданско отделение II** при въззивен състав. По това дело ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЕТО от 23.06.2023 г. БЕ ПОТВЪРДЕНО И НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ. НО М. Е. НЕ Е ПРЕКАРВАЛА ВРЕМЕ СЪС СИНА СИ ОТ МЕСЕЦ МАЙ 2023 г. По посоченото дело в ОСЗ по делото съдът указа, че ще се произнесе с Решение на 24.11.2023 г...“.Видно от така описаните обстоятелства, не само, че страната не е внесла яснота в предмета на делото, съобразно поредните й дадени от съда указания, а отново е продължила да поддържа цяла поредица от решения, който твърди, че не се изпълняват и който са приложени по делото, като нещо повече, цитираните решения са приложени по делото, същите се намират и в изисканата служебно от съда преписка от РП-Перник, и е видно / което е установимо и от цитиране на диспозитивите им и в тази уточняваща молба/, че относно процесния спорен факт, по делото – „за неизпълнение на кое от всички изброени решения се твърди, че се инкриминира в тъжбата“, като продължават да се твърдят „всички“, вместо едно конкретно с конкретно съдържание, то се установява, че за спорния факт, тъй-като датите посочени в тъжбата, за които се претендира, че не се е изпълнило /неясно кое решение/ бащата не е дал детето на майката, то месеците са летни / посочените дати са през летния сезон/, а цитираните решения постановяват

различен режим по този факт, което прави и абсолютно невъзможно при всички процесуални усилия от страна на съда и дадени възможности да се очертае рамката на обвинението и да се внесе каквато и да била яснота в същото, за да се изяснят обстоятелствата, подлежащи на доказване и да се даде от страна на съда съответната правна квалификация. И до момента, това обстоятелство не е изпълнено, нещо повече продължава да се твърди „всички решения“, а те са различни и като смисъл относно спорния факт, което препятства възможността на съда да очертае параметрите на обвинението, за което съдът множество пъти е давал възможности на страната да го стори, сам е изисквал доказателства, и което и към момента не е преодоляно. Същото рефлектира пряко и към невъзможност процесът да продължи, като не може да се очертае най-важната част в случая- „кое решение и с какви действия подсъдимият не е изпълнил“, като не може да се вмени на подсъдимото лице, при положение, че законодателят говори за „съдебно решение, което е изпълняемо“ /тоест влязло е в сила/, да се вменява на дадено лице, като му се повдига обвинение, че не е изпълнило плеяда от съдебни решения и то с различен смисъл за дадения основен, подлежащ на доказване факт. Това абсолютна препятства и възможността не само да се приеме, че тъжбата е редовна, но и да ѝ се даде ход и съдът да изпълни задължението си по чл.252, ал.4 НПК, при положение, че то е пряка функция от това „страната да даде фактите на съда, и съдът да ѝ даде правото“. Страната и понастоящем чрез своя представител, поддържа и продължава да твърди че „всички решения не се изпълняват“, а не точно определение решение, с точен смисъл и задължения, срещу които евентуално фактите да следва подсъдимият да гради защитата си. Обвинението въпреки изключително многото възможности дадени от съда, да бъде очертано и към момента остава неясно, напълно несъответстващо на вменената разпоредба и даващо основание след трикратни разпореждания с дадени ясни указания страната да си отстрани нередовностите и при указани последици при неизпълнение- че съдът, ще прекрати производството по делото, съдът да пристъпи именно към прекратяване на производството по делото и връщане на тъжбата, която и към момента, ведно с всичките си уточнения, остана нередовна такава.

Следва, изрично да се подчертае, във връзка с изложеното в последното уточнение от страна на тъжителката, чрез представителя ѝ, че предварителното изпълнение, както и е посочено в уточнението не касае режима на лични отношение между даден родител и детето, а касае друга част от **Решение № 658 от 23.06.2023 г. по гр.д. № 5058/2022 г. Районен съд Перник е постановил следното:** „ОТХВЪРЛЯ иска на основание чл. 59, ал. 9 от СК, предявен от М. Е. Е., ЕГН *****, със съдебен адрес:***** против И. Б. Т., ЕГН ***** от ***** за изменение на упражняването на родителските права по отношение на детето Е. И. Т., ЕГН ***** и на местоживеенето му, определени с решение № 3223/24.03.2016 г. по гр. д. № 12313/2015 г. по описа на СРС, частично отменено и постановено друго с Решение № 7573/13.11.2017 г. по ВГД № 11959/2016 г. по описа на СГС, влязло в сила на 22.01.2018 г., като неоснователен.

ИЗМЕНЯ на основание чл. 59, ал. 9 от СК режима на лични отношения между М. Е. Е., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***** и нейното ненавършило пълнолетие дете - Е. И. Т., ЕГН *****, определен с решение № 3223/24.03.2016 г. по гр. д. № 12313/2015 г. по описа на СРС, частично отменено и постановено друго с Решение № 7573/13.11.2017 г. по ВГД № 11959/2016 г. по описа на СГС, влязло в сила на 22.01.2018 г., както следва:Майката М. Е. Е., ЕГН ***** има право даосъществява лични отношения с детето Е. И. Т., ЕГН *****, както следва: да го вижда и да го взема, с преспиване всяка втора и четвърта седмица от месеца от 09.00 ч. на съботния ден до 18.00 ч. на неделния ден; всяка четна календарна година да го вижда и да го взема с преспиване през цялата зимна ваканция, определена със заповед на министъра на образованието и науката по чл. 104, ал. 1, т. 1 от ЗПУО от 09.00 ч. на първия ден до 18.00 ч. на последния ден; всяка нечетна календарна година да го вижда и да го взема с преспИ.е през цялата пролетна ваканция, определена със заповед на министъра на образованието и науката по чл. 104, ал. 1, т. 1 от ЗПУО от 09.00 ч. на първия ден до 18.00 ч. на последния ден; да го вижда и да го взема с преспиване за **период от 2/два месеца/ през лятната ваканция.**

РАЗРЕШАВА на основание чл. 127а, ал. 2, във вр. с ал. 1 от СК на ненавършилия пълнолетие Е. И. Т., ЕГН ***** до навършване на пълнолетие да пътува неограничен брой пъти и да пребивава в ***** и *** без съгласието на своя баща И. Б. Т., ЕГН ***** от *****, придружаван от своята майка М. Е. Е., ЕГН ***** или упълномощено от нея лице.

РАЗРЕШАВА на основание чл. 127а, ал. 2, във вр. с ал. 1 от СК на ненавършилия пълнолетие Е. И. Т., ЕГН да бъде издаден документ за самоличност - паспорт по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗБЛД без съгласието на неговия баща - И. Б. Т., ЕГН ***** от *****, по заявление, подадено от неговата майка - М. Е. Е., ЕГН *****.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението, в частта с която е разрешено на детето да пътува и да му бъде издаден документ за самоличност.

Тоест решението е постановено да е с предварително изпълнение в друга част, но не й частта относно процесните факти, в случая процесните „два месеца през лятото“, за което се определя режим на отношение родител- дете, като както се сочи в уточняващата молба, а е и видно и от изисканото от съда служено като справка – информация, че това решение не е влязло в сила е и било атакувано пред въззивната инстанция , и е било образувано въззивно гражданско дело **№613 от 2023 г. по описа на ПОС** и същото не е било приключило, към момента на постъпването на информацията в съда, но е посочено в писмото, че съдът ще се произнесе с решение в едномесечния срок, а делото е приключило видно от писмото на 24.10.2023 г., като видно от направена от настоящия съдебен състав общодостъпна справка на сайта на ВСС за публикувани съдебни актове, то ПОС е постановил решение точно на посочената дата -24.11.2023 г., с което видно от качения на сайта диспозитив на същото, то съдът е, както следва постановил: „**ОТМЕНЯ** решение № 658 от 23.06.2023 г., постановено по гр.д. № 5058/2022 г. на Районен съд Перник, **в частта**, с която в определения на осн. чл. 59, ал. 9 СК режим на лични отношения между майката М. Е. Е., ЕГН ***** и непълнолетното дете Е. И. Т., ЕГН ***** е включен период от два месеца през лятната ваканция, като **вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения между М. Е. Е., ЕГН ***** и непълнолетното дете Е. И. Т., ЕГН ***** по време на всяка лятна ваканция за период от един месец, който не съвпада с платения годишен отпуск на бащата И. Б. Т., ЕГН

ЗАДЪЛЖАВА бащата до 30-и април на съответната година да уведоми писмено или по имейл майката кога ще ползва отпуска, без да ограничава възможността майката да вземе детето за период от един цял непрекъснат месец, а ако не направи това в посочения срок, майката ще има право да определи дните, през които ще вземе детето, като уведоми писмено или по имейл бащата до 31 -ви май на съответната година.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата част.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК М. Е. Е., ЕГН ***** да заплати на И. Б. Т., ЕГН ***** сумата от **256,25 лв.**, представляваща разноски в производството.

Решението може да бъде обжалвано в едномесечен срок пред Върховния касационен съд.“

Тоест, точно в процесната част, едно от решенията, на който се позовава страната не само, че не е влязло в сила, но е и било отменено в тази част, като решението на ПОС също е обжалваемо, а то самото видно от горепосоченото е определило и друг – различен от досегашните режими за лятната ваканция между родителите и детето. В този смисъл следва отново да се подчертае в допълнение и на изложеното дотук, че в нито един момент от делото, по настоящото производство, въпреки положените усилия от страна на съдебния състав, страната не успя фактически да очертае ясно обстоятелствената част на обвинението, и в частност на такова по чл.182, ал.2 НК, за което съдът й даде множество възможности и указания- ясни, точни и конкретни, видно от всичко дотук изложено и към момента не е ясно, кое решение / следва да е едно, видно от редакцията на текста/, страната визира като неизпълнено, и въобще

изпълняемо ли, тъй-като същата и в последното си уточнение сочи „всички решения“. Законодателят в едно производство по посочения ред, не дава право на страната да атакува „плеяда от решения“, а напротив изказът на разпоредбата е ясен и недвусмислен и не търпи разширително тълкуване, за което съдът изложи достатъчно подробни доводи. / виж арг. В Решение № 69 от 26.05.2022 г. на ВКС по н. д. № 197/2022 г., II н. о., НК, докладчик председателят Жанина Начева -„...не е отразил в какво конкретно се е изразило описаното деяние на подсъдимата С... Поначало деянието по чл. 182, ал. 2 НК може да се състои в неизпълнение или в осуетяване по какъвто и да било начин на изпълнението на съдебното решение относно упражняването на родителските права, респ. на установено задължение от съдебното решение, което деецът е длъжен да съблюдава. Затова съдът не може да се задоволява с общи твърдения, пропускателски да прецизира констатацията си за идентичност на инкриминираните факти..“/.

Съдът, с оглед така изложените обстоятелства намира следното: Съгласно **чл.24, ал.5 от НПК (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г.) Освен в случаите по ал. 1, не се образува наказателно производство за престъпление, което се преследва по тъжба на пострадалия, а образуваното се прекратява и когато: т. 2. тъжбата не отговаря на условията, посочени в чл. 81; какъвто съдът намира, че е именно процесният случай.**

Видно от изложеното по-горе в случая е налице именно посоченото основание за съда да прекрати наказателното производство по делото, като първо в указания от съда срок / и то три пъти/, лицето, не е изпълнило дадените от съда указания, при положение, че му е било указано и че последствията при неизпълнение на указанията в срок водят до прекратяване на делото, като мотивиран от изложеното по-горе съдия-докладчикът приема, че фактическите обстоятелства на престъплението не са очертани ясно и точно, за да е възможно съдът да определи рамките на обвинението и да изпълни задължението си да квалифицира описаната дейтелност / арг. Чл.252, ал.4 НПК/, като извърши обоснована преценка под кой състав на престъпление да я подведе и в частност за кои точно факти, като и към момента на настоящото произнасяне не са отстранени нередовностите в тъжбата, а дори са задълбочени, и не може да се очертае предмета на частното обвинение и тъжбата не е била приведена в редовен вид. С оглед изложеното образуваното наказателно производство подлежи на прекратяване, тъй като тъжбата не отговаря на изискванията в чл. 81 от НПК и в дадения срок констатираните недостатъци не са отстранени, а те ограничават правото на защита на обвиненото в престъпление лице и препятстват съда да изпълни задължението си точно да квалифицира деянието- и при преценката по [чл. 247б ал. 2, т. 3](#) вр. [чл. 252, ал. 4 НПК](#), намирам, че съдът на осн. чл. 250, ал. 1, т. 1 вр чл. 24, ал. 5, т. 2 вр. с ал. 1 от НПК, че са налице основания за прекратяване на наказателното производство по НЧХД № 1293 описа на съда за 2023 г., по описа на ПРС.

Водим от всичко изложено и на основание [чл. 247б ал. 2, т. 1](#) вр чл. 250, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 вр. с ал. 1 вр чл. 81 от НПК, Съдът

-

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА тъжба, с рег. № 16449 от 4.08.2023 г., подадена от М. Е. Е. с ЕГН - *****, притежаваща лична карта № *****, издадена на *****, действаща лично със съдебен адрес в *****, /съгласно посоченото в титулната част на първоначалната тъжба/ против И. Б. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес по лична карта в *****

ПРЕКРАТЯВА наказателното производство на НЧХД № 1293/2023 година по описа на Районен съд-гр. Перник за 2023 година.

Определението на основание [чл. 250, ал. 4 НПК](#) подлежи на обжалване по реда на по реда на Глава XXII НПК пред Окръжен съд гр. Перник в седмодневен срок от

връчването му на тъжителя

Препис да се връчи на тъжителя на посочения в тъжбата адрес. При невъзможност да се връчи на адреса -Копие от настоящото да се изпрати на тъжителя НА ПОСОЧЕНИЯ ИМЕЙЛ ПО ДЕЛОТО, ДА СЕ УВЕДОМИ И НА ПОСОЧЕНИЯ ТЕЛЕФОН, ЗА което да се изготви протокол по делото.

Съдия при Районен съд – Перник: _____